

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 30 listopada 2017 r.

Poz. 7816

UCHWAŁA NR 23/1385/2017 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 22 listopada 2017 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

uchwały Nr XLIII/641/17 Rady Miejskiej w Obornikach z dnia 25 października 2017 r. w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta stanowiącej podstawę do obliczania podatku rolnego na obszarze Gminy Oborniki na rok 2018, w części dotyczącej:

- 1) § 3 w brzmieniu: „Traci moc uchwała nr XXIX/433/16 Rady Miejskiej w Obornikach z dnia 26 października 2016 r. w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta stanowiącej podstawę do obliczania podatku rolnego na obszarze Gminy Oborniki na rok 2017 oraz uchwała nr XXXII/474/16 Rady Miejskiej w Obornikach z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXIX/433/16 w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta stanowiącej podstawę do obliczania podatku rolnego na obszarze Gminy Oborniki na rok 2017”,
- 2) pouczenia zawartego w części „D” „Informacji o współwłaścicielach/współposiadaczach”, stanowiącej załącznik do załącznika Nr 2 do uchwały o treści: „Oświadczam, że znane mi są przepisy Kodeksu karno skarbowego dot. odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością”,

z powodu naruszenia przepisów wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tutejszej Izbie w dniu 3 listopada 2017 r., Rada Miejska w Obornikach, powołując się na przepisy ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o podatku rolnym zdecydowała w sprawie obniżenia ceny skupu żyta do celów obliczania podatku rolnego oraz określiła wzór deklaracji na podatek rolny i wzór informacji w sprawie podatku rolnego.

Na podstawie przepisów art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła przedstawicieli Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały, wyznaczając jednocześnie termin rozpatrzenia sprawy na dzień 22 listopada 2017 r.

Rozpoznając sprawę, Kolegium Izby po zapoznaniu się z treścią uchwały ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do treści art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość rady gminy odnośnie stanowienia w sprawach podatku rolnego została uregulowana w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892).

W § 3 uchwały postanowiono: „Traci moc uchwała nr XXIX/433/16 Rady Miejskiej w Obornikach z dnia 26 października 2016 r. w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta stanowiącej podstawę do obliczania podatku rolnego na obszarze Gminy Oborniki na rok 2017 oraz uchwała nr XXXII/474/16 Rady Miejskiej w Obornikach z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXIX/433/16 w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta stanowiącej podstawę do obliczania podatku rolnego na obszarze Gminy Oborniki na rok 2017”.

W ocenie Kolegium Izby Rada Miejska w Obornikach nie miała podstaw do wprowadzenia takiego zapisu do uchwały. Uchwała Nr XXIX/433/16 dotyczy bowiem obniżenia średniej ceny skupu żyta stanowiącej podstawę do obliczania podatku rolnego na obszarze Gminy Oborniki na rok 2017, o czym świadczy tytuł tejże uchwały w brzmieniu: „w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta stanowiącej podstawę do obliczania podatku rolnego na obszarze Gminy Oborniki na rok 2017”, jak również zapis § 6 tejże uchwały o treści: „(...) ma zastosowanie od 01 stycznia 2017 r.”.

Ponadto Kolegium Izby wskazuje na przepis art. 6 ust. 1 ustawy o podatku rolnym, który stanowi, że podatek rolny za rok podatkowy wynosi od 1 ha przeliczeniowego gruntów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 – równowartość pieniężną 2,5 q żyta, a od 1 ha gruntów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 – równowartość pieniężną 5 q żyta, obliczoną według średniej ceny skupu żyta za 11 kwartałów poprzedzających kwartał poprzedzający rok podatkowy. W myśl przepisu art. 6 ust. 2 cyt. ustawy, średnią cenę skupu żyta służącą za podstawę obliczenia podatku ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie do dnia 20 października roku poprzedzającego rok podatkowy. Z powyższego wynika, że uchwały organów stanowiących w sprawie ceny skupu żyta przyjętej w gminie do celów wymiaru podatku rolnego obowiązują tylko w roku podatkowym, którego dotyczą i uchwały te z upływem roku podatkowego wygasają.

Zatem uchwała Nr XXIX/433/16 Rady Miejskiej w Obornikach z dnia 26 października 2016 r. w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta stanowiącej podstawę do obliczania podatku rolnego na obszarze Gminy Oborniki na rok 2017 wygaśnie z dniem 31 grudnia 2017 r. i brak jest podstaw do stanowienia o utracie mocy tejże uchwały w uchwale Nr XLIII/641/17 Rady Miejskiej w Obornikach z dnia 25 października 2017 r. w sprawie obniżenia średniej ceny skupu żyta stanowiącej podstawę do obliczania podatku rolnego na obszarze Gminy Oborniki na rok 2018.

Mając powyższe na względzie Kolegium Izby stwierdziło nieważność postanowień § 3 badanej uchwały.

Właściwość rad gmin odnośnie stanowienia w sprawie określenia wzorów informacji i deklaracji dotyczących podatku rolnego została uregulowana w art. 6a ust. 11 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym. Przepisy te wskazują, że „w formularzach będą zawarte dane dotyczące podmiotu i przedmiotu opodatkowania niezbędne do wymiaru i poboru podatku rolnego”.

Dokonując dalszej oceny uchwały Kolegium ustaliło, że Rada Miejska w Obornikach w części D załącznika pn.: „Informacja o współwłaścicielach/współposiadaczach” zobowiązała składającego deklarację do złożenia oświadczenia o treści: „Oświadczam, że znane mi są przepisy Kodeksu karno skarbowego dot. odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością”.

Żądanie złożenia oświadczenia nie znajduje oparcia w podstawie prawnej podjętej uchwały. Żaden ze wskazanych w niej przepisów nie daje możliwości nakładania przez organ stanowiący gminy na podatnika obowiązku składania oświadczenia o znajomości przepisów Kodeksu karnego skarbowego w zakresie ponoszenia odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością. Odpowiedzialność podatnika za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy przy składaniu organowi podatkowemu deklaracji (informacji) lub oświadczenia albo za niedopełnienie obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych została uregulowana w przepisie art. 56 ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz.U. z 2016 r. poz. 2137, z późn. zm.).

Mając powyższe na uwadze uznać należy, że ustalenie w badanej uchwale obowiązku potwierdzenia przez podatnika złożonych danych z oświadczeniem o znajomości przepisów Kodeksu karnego skarbowego wykracza poza zakres kompetencji organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do kształtowania zawartości uchwały ustalającej wzory formularza deklaracji podatkowej. Zaznaczyć należy, że nałożenie na składającego takiego obowiązku może mieć miejsce wyłącznie, gdy przepis ustawy taką możliwość przewiduje. Uchwały organów samorządu terytorialnego muszą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa.

Regulacje nie mogą być swobodnie poddawane wykładni rozszerzającej i celowościowej. Przepisy udzielające kompetencji podlegają wyłącznie wykładni dosłownej. Każde wykroczenie poza zakres udzielonego upoważnienia, stanowi naruszenie nie tylko normy, w której upoważnienie jest zawarte, ale przede wszystkim konstytucyjnych warunków legalności aktu wykonawczego.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku wydanym przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w dniu 4 marca 2015 r. (sygn. akt I SA/Kr 52/15), cyt.: „Słuszne jest zatem stanowisko prezentowane w orzecznictwie, że jeżeli ustawodawca zamierza nadać wymaganym oświadczeniom składanym przez zainteresowane podmioty rygor odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań), to rygor ten wprowadza wprost do ustawy i dopiero wówczas – w razie przeniesienia kompetencji do określenia przez organ samorządu wzoru informacji i deklaracji – możliwym byłoby odwoływanie się przez organ do pouczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań), czy złożenia oświadczenia o posiadaniu wiedzy odnośnie do takiej odpowiedzialności. Wskazane przepisy ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatku leśnym i ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie przewidują takiej możliwości, zaś ustawowego upoważnienia dla organu stanowiącego gminy w tym zakresie nie można domniemywać.”.

Zgodnie z regułą wynikającą z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to, że każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy.

Wobec powyższego Kolegium Izby stwierdziło nieważność przedmiotowego oświadczenia.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty doręczenia.